

Τέτια πάνου κάτω έννοοῦμε τή διπλωματική έκστρατεία ποῦπαμε, τήν ἐργασία γιά τήν ἐξουδετέρωση τῶν ἐξωτερικῶν ἐναντιότητων, ποῦ μαζί μέ τήν ἀκλόνητη θέληση τῶν Ἑπειρωτῶν καί τῶν νησιωτῶν ποῖός ξέρει ἂν δέ μᾶς φέρῃ σ' ἓνα ἐπιθυμητό τέλος ;

Ἀλλά ὁ ὄγκος αὐτῆς τῆς ἐργασίας ποῦ ζητοῦμε γιά τήν ἐθνική ἀμυνα καί γιά τήν μέσ' τὸ Κράτος προκοπή καί τόνωση, μπορεῖ τώρα νά ρωτήσῃ κανεῖς, πῶς εἶναι δυνατό νάρχισῃ ἄμεσα νά μικραίνει δέχως κάτι ἀπαραίτητο, τὰ χρήματα ; Καί δάνειο ἀκόμη δέ μᾶς ἔδωκαν.... Ὁ ἴδιος ὁ Βενιζέλος, νομίζω, σέ μιὰ συζήτηση ποῦ τοῦ ἐτόνιζαν κάποια ἀνάγκη ἐπρόβλεπε : Πολύ καλά, ἀλλά ποῦ θάδρουμε χρήματα ποῦ δέν ἔχουμε ; Νά πουλήσουμε τὸν Παρθενῶνα ; Χωρίς νά ἔχουμε ἰδέες φουτουριστικές τοῦ ἀπαντοῦμε· Μάλιστα, πούλα καί τὸν Παρθενῶνα, ἂν ἄλλος τρόπος πορισμοῦ χρημάτων δέν εἶναι δυνατός. Δοκίμασε ὅμως πρῶτα, ὅταν δῆς ὅτι ἀπόξω δέν ἔχουμε νά περιμένουμε τίποτα, δοκίμασε ἓνα ἀναγκαστικό ἐσωτερικό δάνειο.... Κάνε ὅ,τιθέλῃς ἐπὶ τέλους, ἀλλὰ **ἐργάσου!** Γιατί «οἱ καιροὶ οὐ μενετοί».

11.12.918

ΛΥΔΟΣ ΠΟΔΑΒΡΟΣ

ΜΙΑ ΟΜΙΛΙΑ

Τὴν προπερασμένη Τετράδῃ, 4 τοῦ Δεκεῖρη, τὸ βράδι στίς 6, ἔγινε στὸν «Ἐκπαιδευτικὸ Ὀμιλο» ἡ πρώτη φετεινὴ **Ὀμιλία**. Οἱ σάλες τοῦ γιομάτες ἀπὸ διαλεχτὸ κόσμο, κυρίες, λόγιους, ἐπιστήμονες, φοιτητὲς κλπ. Πρῶτα πρῶτα εἶπε λίγα λόγια ὁ κ. Ἀλ. Δελμούζος γιά τὸ σκοπὸ τοῦ Ὀμίλου, γιά τίς ἐνέργειές του, γιά τὴν προπαγάντα του, γιά τὴ μελλούμενη ἐργασία του. Ὅσοι ξέρουν τί σημαντικό κατάφερε ὡς τὴν ὥρα ὁ Ὀμιλος, ποῦ δέ σφύρει ἀκόμα νά εἰπωθεῖ δημόσια, βεβήκανε σωστὰ τὰ λόγια τοῦ κ. Δελμούζου καί τὰ καταχεροκροτήσανε.

Ἐστερα πῆρε τὸ λόγο ἡ κ. Γαλάτεια Καζαντζάκη καί μίλησε μιὰ περίπου ὥρα γιά τὸ **Τί διαβάζουνε τὰ παιδιὰ μας**, μέ χιούμορ περισσό, ἢ τὸ σωστότερο, ἡ ὁμιλία τῆς πέρα πέρα εἶτανε μιὰ τουσυχτερὴ σάτυρα γιά τὴν ἀμοιρὴ «Διάπλωση τῶν παιδῶν» ποῦ τὴν ἀπόδειξε ὅχι μόνο ἀχρηστο μὰ καί βλαβερὸ ἀνάγνωσμα γιά μικρὰ καί γιά μεγάλα παιδιὰ καί μᾶς ἔταξε πῶς σὲ λίγο θὰ χαροῦμε τὸ ἀληθινὸ παιδικὸ περιοδικό, ποῦ θὰ μορφώσει τὰ παιδιὰ

μας ὅχι γιά νά λύνουνε γρίφους καί νάλλάζουνε **μικρὰ μυστικά**, μὰ γιά νά συναισθάνονται πῶς εἶναι Ρωμιόπουλα καί πῶς ἔχουν κάποιο μεγάλο ἔργο νά συνεχίσουνε. Τὰ λόγια τῆς κ. Καζαντζάκη πέφτανε σὺν μπαλταδιῆς καί κιματοποιήσανε τὴν ἀμοιρὴ τὴ «Διάπλωση».

Σὲ μιὰ μονάχα ἀνακρίβεια ἔπεσε. Παραπονέθηκε πῶς κανένας ἄλλος πρὶν ἀπ' αὐτὴν δέν εἶδε τὸ σοβαρὸ τὸν κίντυνο καί δέν ἄγγιξε ἓνα τόσο σπουδαῖο ζήτημα. Ἄν ἔκανε τὸν κόπο νάνοίξῃ καί νά ξεφυλλίσῃ τοὺς τόμους τοῦ «Νουμά», ποῦ βρίσκονται μάλιστα καί δεμένοι στὴ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ὀμιλου, θάδλεπε μέ χαρὰ τῆς, πῶς ὁ «Νουμάς» πολλὰς φορὰς σὲ περασμένα χρόνια ἀσκολήθηκε μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, καί μάλιστα στὰ 1907, ὅπου σὲ τρία φύλλα στὴ σειρὰ (ἀριθ. 273, 274 καί 275) μέ τὸν τίτλο «Ἡ Διάπλωση καί τὰ Ρωμιόπουλα» ξεσκεπάζει τὴ «Διάπλωση» καί λέει πάνου κάτω τὰ ἴδια ποῦ εἶπε καί στὴν Ὀμιλία τῆς ἡ ἐγγενικὴ κυρία.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

Ο "ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ,"

Ὁ «Ἐκπαιδευτικὸς Ὀμιλος» μέ τὴν προχθεσινὴ του διάλεξη, τῆς κ. Καζαντζάκη, μᾶς ξαναθύμησε ἕλες τίς ἀλήθειες, ποῦ εἶχε πει περίσου γι' αὐτὸν ὁ φίλος Τρανός.

Μόνον ἀγανακτησμένος μποροῦσε νά φύγῃ ἀπὸ καὶ μέσα κάθε δημοτικιστῆς εὐσυνείδητος, σὺν ἄκουσε τὸ νέο πρόγραμμα τοῦ Ὀμίλου καί τὴν πρώτη διάλεξη ποῦ ἀπόρρεε ἀπ' αὐτό.

Ἡ διάλεξη δέν εἶναι παρὰ ἡ ἐξῆς : Ὁ «Ἐκπαιδευτικὸς Ὀμιλος» σκοπεύει, φαίνεται, νά βγάλῃ κάποιον παιδικὸ περιοδικό. Ἐπρεπε λοιπὸν νά χτυπήσῃ μέ μιὰ διάλεξη ὅλα τὰ ἄλλα παιδικὰ περιοδικά, γιά νά ρεκλαμάρῃ τὸ δικό του. Τὰ χτύπησε λέγοντας πῶς ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Παίδων» τοῦ Καραποθάκη, ἡ «Διάπλωση τῶν Παίδων», ὁ «Ἑλληνόπαις» κτλ. δέν εἶναι καθόλου **ἐθνικά**. Τὰ ἐφεξε δηλαδὴ γιά κάτι, ποῦ αὐτὰ τὸ παραέχουν.

Μὰ τὸ θέμα μᾶς δέν εἶναι αὐτό. Αὐτὸ δείχνει μονάχα πῶς ὁ «Ἐκπαιδευτικὸς» χάρῃ στὴν ἀγγλομάθειά του ξέρει νά βάζει σύμφωνα μέ κάποιον ἀγγλικὸ ρητὸ τὸν κατάλληλο ὁμιλητὴ στὸ κατάλληλο θέμα ! Κ' ἔτσι, εἶδαμε τὴν κ. Καζαντζάκη νά μᾶς μιλεῖ γιά... παιδιὰ, τὸν κ. Πανταζῆ, δικηγόρο καί τυπογράφου, γιά τὸ πῶς μαθαίνουν τὰ παιδιὰ μᾶς τὰ Γαλλικά, καί τὰ λοιπὰ παρόμοια τοῦ κατα-